

خانه

شنبه ۱۷ فروردین ۱۳۹۲

نتیجه آخرین نشست محققان درباره نشت نفت در اعماق آب‌های خلیج مکزیک اعلام شد - راهکارهای بازدارنده نشت نفت برای پیشگیری از آلودگی محیط‌زیست دریایی

عملیات اکتشاف و استخراج و حمل‌ونقل نفت یکی از بزرگ‌ترین تهدیدات محیط‌زیست دریایی به شمار می‌آید، با وجود این هنوز سازوکاری که بتوان با آن مانع نشت نفت در پهنه‌های آبی شد وجود ندارد یا اگر هم وجود دارد چندان کارساز نیست.

نشت نفت در خلیج مکزیک که به یکی از بحران‌های زیست‌محیطی تبدیل شده دلیلی بر این مدعاست. در عین حال، محققان همچنان در پی دستیابی به راهکاری برای پیشگیری از نشت نفت به زیست‌بوم‌های دریایی هستند. آنچه در پی می‌آید ترجمه‌ای به قلم دکتر پرویز فصاحت است که طی آن، آخرین یافته‌های محققانی که در شهر نئوارلیانس، لوئیزیانا با هدف بررسی تاثیرگذاری مواد پراکنده‌کننده موادنفی در دریا گرد هم آمده بودند، منعکس شده است.

در سال ۲۰۱۰ و در زمان نشت نفت در اعماق آب‌های خلیج مکزیک تصمیم به استفاده از حجم بالای مواد پراکنده‌کننده مواد نفتی (دیسپرسنت‌های شیمیایی) برای نفت روان در اعماق ۱۵۰۰ متری به‌عنوان یک راهکار بحث‌برانگیز مطرح شد. طرفداران معتقدند که اختلاط حلال‌ها و مواد شوینده، سرعت تفکیک‌پذیری نفت نشت شده در اعماق به قطرات با حجم کم را افزایش می‌دهد. با این حال منتقدان نگران آسیب به اکوسیستم‌های اعماق آب هستند.

محققان در کنفرانس علمی مربوط به اکوسیستم و نشت نفت در خلیج مکزیک، که ۲۱ تا ۲۳ ژانویه ۲۰۱۳ در شهر نئوارلیانس، لوئیزیانا برگزار شد به ارزیابی پیامدها و نتایج حاصل از بررسی مجدد داده‌های به‌دست آمده پرداختند. در این نشست اعلام شد که نزدیک به سه میلیون لیتر از دیسپرسنت‌های زیر آب آنگونه که انتظار می‌رفت عمل کرده و باعث حداقل آسیب به محیط‌زیست شده‌اند.

محققان همچنین تاکید کردند که استفاده از دیسپرسنت به‌عنوان یک گزینه استاندارد برای مقابله با فوران نشت نفت در سطح دریا باید در نظر گرفته شود. در عین حال گروهی از محققان می‌گویند که کارایی دیسپرسنت در اعماق اثبات نشده است، چه رسد به ایمنی آن.